

Sygn. akt IV KO 71/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 25 października 2016 r.

w sprawie zażalenia **P. A.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. z dnia 31 marca 2016 r.
o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. PR Ds. (...)

wniosku Sądu Rejonowego w B. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu
sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanawia:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. postanowieniem z dnia 14 września 2016 r., sygn. IX Kp (...), wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia P. A. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków przez Komendanta Straży Miejskiej w B., jego zastępcę oraz funkcjonariusza tej Straży. We wniosku Sądu wskazano, że z racji tego, iż przedmiotowa sprawa dotyczy zarzutów wobec obecnych i byłych funkcjonariuszy Straży Miejskiej w B., a Straż Miejska jest oskarżycielem publicznym w wielu sprawach rozpoznawanych przez Sąd Rejonowy i w świadomości społecznej straże gminne postrzegane są jako ściśle współpracujące z organami wymiaru

sprawiedliwości, to zachodzi uprawdopodobniona obawa o dobro wymiaru sprawiedliwości rozumiane przez pryzmat art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w B. nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż przepis art. 37 k.p.k., na który powołano się we wniosku, ma charakter wyjątku od zasady, że sprawę rozpoznaje właściwy miejscowo sąd. Oznacza to, że odstępstwo od tej reguły może nastąpić wyjątkowo i tylko warunkowo, gdy ziszczą się nadzwyczajne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Przyjmuje się, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu mogą uzasadniać powody związane z ujemnym wpływem na swobodę orzekania lub które mogą stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Powodem skorzystania z instytucji art. 37 k.p.k., mogą stać się także takie okoliczności, które w społecznym odbiorze zachwieją przekonanie o bezstronnym, wolnym od wpływów, rozpoznaniu danej sprawy.

Analiza przedstawionych przez Sąd Rejonowy akt, nie przekonuje, iż w przedmiotowej sprawie ziszczyły się warunki z art. 37 k.p.k., nakazujące przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. To, że sprawa dotyczy obecnych i byłych funkcjonariuszy Straży Miejskiej w B., a straż gminne bywają oskarżycielami publicznymi przed sądem rejonowym nie jest argumentem w omawianej sprawie wystarczającym. Odwoływanie się w tym zakresie przez Sąd Rejonowy do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. IV KO 36/13 jest całkowicie niezasadne. W sprawie tej faktycznie Sąd Najwyższy, na wniosek Sądu Rejonowego w B., przekazał w trybie art. 37 k.p.k. sprawę do rozpoznania innemu Sądowi Rejonowemu, jednakże co należy podkreślić, przedmiotem rozpoznania było zażalenie na odmowę wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków przez sędziów tegoż Sądu Rejonowego w B.. Straż Miejska pozostaje natomiast całkowicie poza strukturą organizacyjną sądownictwa. W razie konieczności zawsze możliwe jest uruchomienie instytucji wyłączenia sędziego, co zresztą w tej sprawie miało już miejsce z uwagi na zgłoszony wniosek przez jednego z sędziów.

Powaga wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby sądy nie ulegały presji stron procesowych i opinii publicznej, ani nie popadały w zwątpienie, co do własnych kompetencji w zakresie przeprowadzenia rzetelnego postępowania (zob. m. in. *postanowienie SN z dnia 28 października 2011 r., III KO 72/11, Lex nr 1044040*).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.